

[Margrete Auken]

Jeg må sige, jeg synes, det var en skuffelse, at vi ikke dér fik nogen af budene på det. Det kan være, det var, da hun var på vittighedsniveauet, at hun sagde, vi ikke skal sige noget om miljø, at det skal være den særlig velbevarede hemmelighed fra De Radikales side. Men det ville egentlig være dejligt, hvis fru Marianne Jelved sagde, at der lige om lidt kommer en masse ting, hvor vi får vekslet alt det, vi har været enige om i mange år, til en bæredygtig politik, og ikke bare nogle ord, som altså efterhånden er blevet så tyndslidte, at de ikke kan holde til selv en let radikal.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg synes, det var dejligt at høre fru Marianne Jelved omtale, at den radikale politik over for unge arbejdsløse og unge på bistandspolitik er, at de skal uddannes, det er, at de skal tilbydes arbejde eller de skal tilbydes uddannelse. Skal jeg forstå det sådan, fru Marianne Jelved, at Det Radikale Venstre vil støtte et forslag om, at kommunerne i stedet for at give de unge en form for anvist socialt bistandshjælpsarbejde skal forpligtes til at give de unge et arbejdstilbud eller et uddannelses tilbud frem for at sende dem ud i passiverende arbejde på bistandshjælp? For så er vi faktisk i flertal til at opfylde det, som fru Marianne Jelved stod her og sagde.

Vi er også helt enige i, at der skal skabes muligheder for, at alle kan klare sig selv, og at bistandshjælpen og hele socialsystemet skal være sigtet på det. Men hvad er det, vi i realiteten ser? Vi ser, at der er nogle nedskæringer for kommunerne på det sociale område, sådan at de ikke kan komme i gang med at skabe aktiviteter for dem, som er havnet i bistandskløften. Skal vi forstå det sådan, at Det Radikale Venstre vil være parat til at støtte, at der kommer ressourcer i revalideringsarbejdet og i resocialiseringsarbejdet inden for det område, således at de, der er fanget på bistandshjælp, kan komme i gang igen?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Fru Marianne Jelved har ved flere lejligheder og også ved denne lejlighed appelleret til Socialdemokratiets ansvarlighed som noget,

der skulle løse landets problemer. Det er en appel, som vi er helt klar til at leve op til, og som vi har levet op til i den oppositionspolitik, vi har ført, og i den plan, vi har lagt frem til at løse Danmarks problemer. Jeg tror ikke, at fru Marianne Jelved, hvis hun ville være nøgtern og give sig ud i historiske studier, i de sidste mange, mange år har mødt en opposition i dette hus, som har vist samme vilje til at fortælle befolkningen sandheden om, hvad det er nødvendigt at gøre ved de økonomiske problemer, men som samtidig har fastholdt et krav om, at byrdefordelingen skal være retfærdig.

Jeg tror, fru Marianne Jelveds problem er, at hun, til trods for at hun har et meget begrænset politisk erfaringsgrundlag og lever i en meget lukket verden, har fået hvervet som den, der til enhver tid og på trods af alt skal gå op og forklare den undrende offentlighed fra denne talerstol, at KVR-konstellationen nu engang er det rigtige udgangspunkt.

Det synes jeg er synd både for fru Marianne Jelved og for Det Radikale Venstre. For det er klart, at det er Det Radikale Venstres problem i forhold til alt, hvad man tidligere selv har ment og sagt, og alt, hvad man tidligere har været kritisk over for Socialdemokratiet med hensyn til, nemlig at vi skulle være uenige, at der skulle være noget i vejen med ledelsen, at vi ikke ville den tilstrækkelig stærke indkomstpøolitik – alle de ting, vi har hørt i årenes løb – at man ikke har noget som helst holdepunkt for at kritisere Socialdemokratiet for det nu. Man har simpelt hen den store vanskelighed i Det Radikale Venstre, at man har svært ved at forklare sig selv, hvorfor man befinder sig på den side af plankeværket, som man nu tilfældigvis gør.

Der har været momenter i Socialdemokratiet efter mange års ansvar på regeringsbænkene, efter mange år med negativ og gold opposition, hvor vi var lige så splittede og rådvilde og modløse som den nuværende regering, men det er meget, meget længe siden.

Det, der er interessant, er, at modløsheden splittes, når rådvildheden allerede er indtrådt efter halvandet år med De Radikale i regeringen.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Til fru Helle Degn vil jeg sige, at Det Radikale Venstre selvfølgelig ønsker at medvirke til at